

MILLA KOVASIN

KUHLU

MATKA

© 2017 Kovasin, Milla

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-951-568-431-8

Karnevaalien aikaan

Silloin joskus karnevaalien aikaan,
kun vaaleanpunaiset ovet eivät tummuneet,
kun ruukut ikkunalaudoilla olivat ehjiä.

Silloin joskus, kun musiikki asteli kaduilla nauraen.

Silloin olin onnellinen, mutta nyt pelkään
ja itken itseni valveille.

Synty

Mies tunnettiin nimeltä Legenda
varjo
kohtalo

Hän vaelsi kylästä kylään,
talosta taloon
ja hautasi kaiken taakseen

Nainen oli kuin valkea ratsu
ylpeä
yksin
valittu

Yhdessä he synnyttivät kuoleman

Tyhjää

Räystäiden alla tippuvat veripisarat
 melun keskellä hiljaisuus roikottaa särkynyttä ruumista,
 kuin posliininukkea

Ihmisarvo kirjoitetaan historian kirjoihin osana menneisyyttä,
 kaikuna tuhottujen kaupunkien kyyneleet

Perhekuva

"Sinä lähdet, jotta jaksat elää",
saattaa isä matkaan 10-vuotiaan,
16-vuotiaan
ei sillä väliä

Samaan aikaan äiti hautaa
tarinan lapsesta suuren pihapuun juurelle

Tätä on rakkaus

Äiti

Äiti,

minä en tahdo mennä.

En tahdo nousta pilviin ja laskeutua alas maahan,
vieraassa, mutta tutussa paikassa.

Äiti,

minua pelottaa.

Pelkään katsoa ulos, avata ovea,
sillä tiedän, että aikaa on vain vähän.

Äiti,

miksi minua ei huolita tänne, missä sinä olet.

Äiti,

minä en tahdo olla yksin.

Äiti,

minä rakastan sinua.

Side

Vaikka joutuisin katsomaan taakse vuorten,
kuuntelemaan merten kuohujen läpi itkusi

Kannan sinua aina sylissäni,
sillä sinä olet minusta

Nyt muistan kasvosi unissa,
itkuissa,
teoissa,
ikävässä

Lohdussa,
silmit suljettuina
tunnen kätesi kädelläni

aivan kuin olisit tässä

Matkalla

Vääristyneet kasvot vedenpinnassa
hukkuneiden muistot leijuvat ilmassa

Ja selviytyneet tarttuvat niihin,
punovat vuosien kuluessa ne ehjiksi matoiksi
tai kaarnaveneiksi uusille matkoille

Turvassa, turvaton

Hän huutaa yli rajojen,
itkee näkymättömiä kyyneleitä

Hän hautaa päänsä raunioiden tomuun
ja vasta kun hän kuiskaa hiljaa: apua
saattaa joku kääntää hänelle toisen poskensa

tai nostaa hänet räsynuken lailla ylös vallihaudasta.
jonne monet ovat hukkuneet

Kylmä

Lumihuurre silmissä,
kyyneleet

kaukana kotona
äiti laittaa uunin lämpimässä ruokaa

lapsi kävelee yksin
lumisella kadulla ja pelkää

Kuilu on kokoelma runoja, joista osa on kirjoitettu varsin ajankohtaisella teemalla jakamaan ihmisten mielipiteitä. Sen tekstit ovat syntyneet kuultujen tarinoiden ja niistä ammennettujen tunteiden, sekä fiktiivisten tarinoiden perusteella.

Tämä on uusi, laajennettu painos aiemmin julkaistusta kirjasta ja se sisältää kolmeen erilliseen lukuun jaetut elämästä kertovat jaksot.

Tervetuloa mukaan matkalle.

